

[Bilgrav-Nielsen.]

ken retning det radikale venstre ønsker sig forsvarsordningen ændret.

Hvad vi her drøfter, er altså forsvarsordningen, og det må jo tilstås, at det kun er en mindre del af den sikkerhedspolitik, som Danmark må føre. Efter det radikale venstres opfattelse er det endog en underordnet del af den samlede sikkerhedspolitiske indsats, som Danmark må stå for. Skal vi gøre os håb om i fremtiden at hindre udbrud af krige og konflikter, ikke bare på vor egen del af kloden, men tillige i andre verdensdele, så er det efter vor opfattelse nødvendigt, at vi anderledes målbevidst end hidtil satser på et bredt felt. Det må være vor pligt, selv om vi kun er en lille nation, af al evne, også økonomisk, at medvirke til, at internationale sikkerhedspolitiske foranstaltninger bliver en sag, der optager en stadig større del af befolkningen. Hvis diskussionen om disse emner forbliver en diskussion mellem politikere, tror jeg, der kun er ringe udsigt til, at vi virkelig kan gøre fremskridt. Historien har mange eksempler på, at virkelig skelsættende reformer først har kunnet gennemføres med virkning, når der stod et folkekrav bag. Sådan vil det også være, om reformer til sikring af verdensfreden skal gennemføres. Derfor må vi tage nye initiativer for at skaffe oplysning og forståelse ud til den brede befolkning om disse ting, men det vil koste penge til fremskaffelse af viden og til formidling af denne viden.

Hr. K. Helveg Petersen har ofte peget på den helt urimelige skævhed, der er i forholdet mellem de beløb, der anvendes til militære formål, og de beløb, der stilles til rådighed for fredsarbejdet. Jeg tror, hr. K. Helveg Petersen måske senere i debatten vil komme med et indlæg om dette. Han har i dag en kronik i Politiken, som også omhandler spørgsmålet.

Det radikale venstre mener, at der herudover er brug for, at det meget omfattende arbejde, som den tidligere regering satte i gang og færdiggjorde vedrørende dansk sikkerhedspolitik, følges op. I et efterskrift til den meget omfattende og særdeles seriøse publikation, som blev resultatet af Seidenfadenudvalgets arbejde, fremhæves det udtrykkeligt, at der bør findes veje, ad hvilke man fortsat kan behandle Danmarks sikkerhedspolitiske spørgsmål og gennemføre et

systematisk udrednings- og planlægningsarbejde som et vigtigt bidrag til et mere sikkert grundlag for de udenrigspolitiske beslutninger.

Det radikale venstre vil opfordre til, at dette snarest sker, og jeg vil gerne afslutningsvis takke ministeren for, at han har fundet anledning til at fortsætte det meget omfattende rationaliseringsarbejde, som den tidligere regering satte i gang. Det har glædet mig, og jeg tror, ministeren og jeg kan være enige om, at udgangspunktet for dette netop var den ændring, der blev gennemført i forsvarrets ledelse i 1969. Jeg håber, det må fortsætte, og jeg håber ikke, ministeren er ked af, at vi andre også tager det, der her sker, til indtægt.

Jeg håber, at ministeren dernæst på et andet punkt snarest vil følge det arbejde op, som blev påbegyndt af den tidligere regering. Jeg tænker på helt nødvendige ændringer i den militære straffe- og retsplejelov. Her ligger der ikke bare nogle tanker og ideer, her ligger der i detaljer udformet forslag til ændringer, og det vil glæde mig, hvis ministeren snart synes, at tiden er inde til, at vi også tager disse ting op.

Med disse ord skal jeg tilsige velvillighed fra det radikale venstres side, idet jeg beder om at erindre, hvilke udgangspositioner vi har taget for den debat, der kommer i udvalget.

Gert Petersen: De forslag, der drøftes her, kunne ligne nedrustningsforslag, og man får jo også det indtryk, når man hører den konservative ordfører og venstres ordfører, men om det er noget i den retning, får stå hen noget endnu. Det lader sig vel opklare under udvalgsarbejdet, og indtil videre tillader jeg mig at tvivle, bl. a. også fordi jeg har forstået det sådan, at det ved forskellige lejligheder fra regeringens side er gjort klart, at forslagene ikke tilsigter besparelser på militærbudgettet og ikke vil resultere i sådanne besparelser.

Jeg deler i øvrigt den opfattelse, som den radikale ordfører gav udtryk for, at det er meget tænkeligt, at forslagene vil medføre øgede udgifter på forsvarsbudgettet. Dertil kommer, at hovedforslaget er bygget op på den måde, at der til erstatning for begrænsning i antallet af værnepligtige er forudset en stejl vækst i antallet af professionelle